

Sygnatura akt Sygnatura

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Miejscowość, dnia Data

w następującym składzie:

Przewodniczący:

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014r.

sprawy

P. C.

o wynagrodzenie

-

I. Powództwo oddała;

II. Nie obciąża powoda kosztami postępowania.

\

Sygn. akt VP 291 / 13

UZASADNIENIE

P. W. S. wniósł o zasądzenie od **P. C.** kwoty w wysokości 30 214,23 zł tytułem wynagrodzenia za pracę, jaką świadczył na rzecz zmarłego **A. C. (1)** – ojca Pozwanego **P. C.**.

W uzasadnieniu swojego żądania, **P.** podał, iż w okresie od dnia 20 września 2004 r. do dnia 26 lutego 2007 r. był zatrudniony w oparciu o ustną umowę w przedsiębiorstwie PHU (...).

A. C. (1) jest ojcem Pozwanego i w związku z Jego śmiercią na rzecz Pozwanego został sporządzony testament.

P. świadczył pracę na terenie nieruchomości położonej w **C.**, gminna **C.**, w charakterze osoby dozorującej oraz jako kierownik i księgowy na rzecz firmy (...). **C.**.

Pismem z dnia 18 stycznia 2010 r. **P.** wezwał Pozwanego do zapłaty kwoty w wysokości 30 214,23 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2005 r. w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

Pozwany P. C. wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc przede wszystkim zarzut przedawnienia roszczenia.

Pozwany nie potwierdził zatrudnienia **P.** u **A. C. (1)** w oparciu o stosunek pracy, nie wie jakie były ustalenia pomiędzy **P.** a **A. C. (1)** co do ich wzajemnych praw i obowiązków.

Sąd ustalił, co następuje

P. W. S. świadczył na rzecz A. C. (1) pracę od dnia 20 września 2004 r. do dnia 26 lutego 2007 r. w charakterze początkowo kierownika i księgowo a następnie dozorca ochrony mienia. P. pracę tą świadczył na terenie żwirowni położonej w C., gminna C..

P. nie miał sporządzonej na piśmie umowy o pracę ani innej umowy cywilnoprawnej.

P. nie podpisywał listy obecności ani listy płac. Nie miał też ustalonych godzin pracy, pracę wykonywał w wymiarze podyktowanym potrzebami wynikającymi z uruchomienia żwirowni a następnie rozpoczętym procesem produkcyjnym. W ostatnim okresie czasu P. przebywał na terenie żwirowni stale i nieprzerwanie, zamieszkując w położonym na terenie żwirowni baraku.

Przez pierwszy rok pracy u Pana A. C. P. sam wypłacał sobie wynagrodzenie za świadczoną pracę z dochodu uzyskanego ze sprzedaży żwiru.

Od miesiąca lipca 2005 r. P. już nie dysponował pieniędzmi pochodzącymi ze sprzedaży żwiru i od tej chwili nie otrzymywał już wynagrodzenia.

W. H. (1) zawarł z A. C. (1) umowę o pracę, na podstawie której od 2002 r. do 2007 r. wykonywał na terenie żwirowni w C. pracę operatora ładowarki. Czynności formalnych związanych z zatrudnieniem W. H. dokonywał w imieniu A. P..

Pismem z dnia 18 stycznia 2010 r. P. W. S. wezwał Pozwanego P. C., spadkobiercę zmarłego A. C. (1) do zapłaty kwoty w wysokości 30 214,23 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2005 r. w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

W uzasadnieniu pisma P. podał, iż zatrudniony był w firmie PHU (...) na podstawie ustnej umowy w okresie od dnia 20 września 2004 r. do dnia 26 lutego 2007 r. jako osoba nadzorująca w imieniu tej firmy nieruchomość położoną w C., gminna C. i przez cały okres zatrudnienia Pan A. C. (1) nigdy nie wypłacił Mu pełnego wynagrodzenia. W dalszej treści pisma P. stwierdza, iż pensję odbierał z kasy żwirowni z pieniędzy pochodzących ze sprzedaży żwiru. Sytuacja pogorszyła się, gdy pracodawca zatrudnił na umowę o pracę operatora ładowarki i nakazał jemu wypłacać pensję z tego samego źródła. Dalej P. stwierdza w przedmiotowym piśmie, iż całkowite wstrzymanie wypłat nastąpiło w miesiącu lipcu 2005 r. Od tego czasu P. otrzymywał tygodniowo od 50 do 200 zł na wyżywienie siebie i psów. Po ustaniu stosunku pracy w miesiącu wrześniu 2008 r. Pan A. C. wypłacił P. 10 000,00 zł.

W dniu 28 października 2009 r. A. C. (1) zmarł i na podstawie testamentu notarialnego z dnia 29 marca 1996 r. spadek po nim nabył P. C..

Dowód : 1/ pismo P. z dnia 18 stycznia 2010 r.

2/ postanowienie tut. Sądu z dnia 20 maja 2010 r.

Sygn. akt I Ns 1367 / 09

3/ zeznania świadków : W. H. (2), W.

H., B. L., M. A., Z.

K., L. R..

4/ przesłuchanie P..

Pismem z dnia 31 maja 2010 r. P. zgłosił w VI Wydziale Gospodarczym tut. Sądu swoją wierzytelność w kwocie 30 989,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 14 kwietnia 2010 r.

Postanowieniem tut. Sądu z dnia 6 lipca 2011 r. Sąd oddalił sprzeciw P. do listy wierzytelność, nie uznając Jego wierzytelności z uwagi na przedawnienie roszczenia z art. 291 § 1 kodeksu pracy i niewykazanie przez P. przerwania biegu przedawnienia.

Dowód : 1/ pismo P. z dnia 31 maja 2010 r.

2/ postanowienie tut. Sadu z dnia 6 lipca 2011 r., sygn. akt

VI Guz 7/11.

P. nie ma stałego zatrudnienia, utrzymuje się z prac dorywczych. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu.

Dowód : przesłuchanie P..

Sąd zważył, co następuje

Roszczenie P. nie zasługuje na uwzględnienie.

P. domagał się przed tut. Wydziałem Pracy zasądzenie kwoty w wysokości 30 214,23 zł tytułem wynagrodzenia za pracę świadczoną na rzecz A. C. (1).

Zatem kluczowym zagadnieniem pozostawało, czy P. świadczył na rzecz A. C. (1) pracę w ramach stosunku pracy, bowiem tylko do rozstrzygnięcia roszczeń wynikających ze stosunku pracy powołany jest Sąd Pracy.

Osoba fizyczna może świadczyć pracę zarówno w ramach stosunku pracy jak i niepracowniczych stosunków cywilnoprawnych.

Ustawodawca nie wprowadza zakazu nawiązania stosunku cywilnoprawnego, którego przedmiotem byłoby świadczenie pracy, ani nie wprowadza w art. 22 § 1 kodeksu pracy domniemania zawarcia umowy o pracę. Na podstawie art. 22 § 1 kodeksu pracy nie można przyjąć, iż każde zatrudnienie jest zatrudnieniem w warunkach określonych w tym przepisie.

Zatem P. by skutecznie dochodzić przed tut. Sądem Pracy roszczenia określonego pozwem powinien wykazać w sposób nie budzący wątpliwości, iż łączył go z A. C. (1) stosunek pracy.

Jednak materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje wystarczających podstaw do przyjęcia, iż taki stosunek zobowiązaniowy łączył strony.

Żaden z przesłuchiowanych w sprawie świadków, zawnioskowanych przez P., nie potwierdził, iż P. świadczył pracę na rzecz Pozwanego w ramach stosunku pracy. Świadkowie owszem potwierdzili, iż P. wykonywał na terenie firmy (...) w C. początkowo pracę kierownika i księgowego a następnie osoby dozorującej, jednak nie potrafili jednoznacznie stwierdzić na podstawie jakiego stosunku zobowiązaniowego P. świadczył pracę na rzecz A. C. (1). Nie znane były im ustalenia stron co do wzajemnych praw i obowiązków.

Zastanawiające przy tym jest, dlaczego P. przez cały okres zatrudnienia u A. C. (1), tj. od miesiąca września 2004 r. do miesiąca lutego 2007 r. nie zadbał należycie o swój interes prawny i nie doprowadził do sformalizowania Jego stosunku prawnego z Pozwanym.

Jest to tym bardziej zastanawiające w świetle faktu, że A. C. (1) zawarł umowę o pracę z panem H. i to P. w imieniu A. C. (1) dokonał formalności z tym związanych. Co stało zatem na przeszkodzie w zawarciu takiej umowy z nim samym, P. nie potrafił wskazać.

Niezrozumiałe jest także to, że przez tak długi okres czasu P. godził się na brak wypłaty wynagrodzenia w pełnej wysokości, zadowolając się drobnymi wypłatami w wysokości od 50 do 200 zł tygodniowo.

Niezależnie od powyższego, jeśli by nawet przyjąć, że P. świadczył na rzecz A. C. (1) pracę w ramach stosunku pracy, to roszczenie również jest niezasadne z powodu jego przedawnienia, czemu dał wyraz tut. Sąd w postanowieniu z dnia 6 lipca 2011 r. sygn. akt VI Guz 7/11, oddalającego sprzeciw P. do listy wierzytelności.

Stosownie do przepisu art. 291 § 1 i 4 kodeksu pracy, roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne i terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Z kolei art. 292 kodeksu pracy stanowi, iż roszczenia przedawnionego nie można dochodzić, chyba że ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zrzeka się z korzystania przedawnienia, jednak zrzeczenie dokonane przed upływem przedawnienia jest nieważne.

Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność podjętą przed właściwym organem powołanym do rozstrzygnięcia sporów lub przez uznanie roszczenia, stosownie do przepisu art. 295 § 1 kodeksu pracy.

P. z pierwotnym pozwem wystąpił dnia 9 lutego 2010 r. dochodząc wynagrodzenia za okres od miesiąca lipca 2005 r. do miesiąca lutego 2007 r.

Termin 3-letni, o którym mowa w art. 291 §1 kodeksu pracy upłynął dla roszczeń P. w miesiącu styczniu 2010 r.

Strona Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia, co sprawia, że zarzut ten jest skuteczny a brak dowodu na zaistnienie przesłanek, które z mocy prawa powodują przerwanie biegu przedawnienia roszczenia, o których mowa w art. 295 § 1 kodeksu pracy. P. nie wykazał by roszczenie Jego zostało uznane tak przez A. C. (1) jak i przez jego spadkobiercę w osobie P. C. a wcześniej przez przedstawicielkę ustawową P. L. R. oraz P. przed dniem 9 lutego 2010 r. nie wystąpił do Sądu celem wyegzekwowania należnych Mu roszczeń.

Biorąc powyższe pod uwagę, powództwo P. jako nie znajdujące uzasadnienia prawnego należało oddalić.

Sąd korzystając z przepisu art. 102 kodeksu postępowania cywilnego nie obciążył P. kosztami postępowania z uwagi na Jego sytuację majątkową.

24 lutego 2014 r.